

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 17 maj 2004

Ö 1077-04

Framställning om utlämning till Lettland av GB

Offentlig försvarare: advokaten P-OL

Generalåklagarämbetet i Lettland har – genom Lettlands ambassad i Sverige – i framställning den 5 februari 2004 begärt att GB utlämnas till Lettland. Till stöd för denna begäran har åberopats ett av kretsdomstolen i Riga den 16 september 1997 meddelat häktningsbeslut. Av beslutet och annan åberopad utredning framgår att GB är anklagad för att i tjänsten som polis i Riga den 9 september 1993 avsiktligt ha tillfogat en person livsfarliga kroppsskador och genom sitt handlande samtidigt ha överskridit sina tjänstebefogenheter. Vidare framgår av häktningsbeslutet att domstolen beslutade att häkta GB sedan den bedömningen gjorts att han höll sig undan domstolens förhandling i brottmålet.

Sedan ärendet enligt lagen (1957:668) om utlämning för brott överlämnats till Riksåklagaren och utredning verkställd, har Riksåklagaren enligt 17 § samma lag överlämnat ärendet jämte eget yttrande till Högsta domstolen.

GB har motsatt sig utlämning.

GB har i utlämningsärendet varit berövad friheten såsom anhållen och häktad under tiden 27 januari – 5 maj 2004.

Högsta domstolen, som den 5 maj 2004 hållit förhandling i ärendet, beslutar följande

YTTRANDE

De gärningar för vilka GB i enlighet med häktningsbeslutet begärs utlämnad får enligt svensk lag anses motsvara grov misshandel och grovt tjänstefel. För dessa brott är föreskrivet fängelse i ett år eller mer. Det föreligger därför inte något hinder mot utlämning på grund av bestämmelsen i 4 § första stycket utlämningslagen.

GB har förnekat att han begått de påstådda gärningarna. Han har vidare gjort gällande att en utlämning skulle strida mot humanitetens krav på grund av hans sjukdomstillstånd och övriga personliga förhållanden samt att hinder mot utlämning därför föreligger enligt 8 § utlämningslagen.

Lettland har liksom Sverige anslutit sig till den europeiska utlämningskonventionen. På grund härav skall det av lettisk domstol utfärdade häktningsbeslutet enligt 9 § tredje stycket utlämningslagen godtas om det inte framgår att beslutet är uppenbart oriktigt.

GB har hävdad bl.a. att det är riktigt att han tjänstgjort som polis i Riga men att det inte är sant att han skulle ha begått de gärningar som han anklagas för. Vad GB har anfört innebär inte att det kan anses framgå i ärendet att det åberopade häktningsbeslutet är uppenbart oriktigt. Hinder mot utlämning möter sålunda inte enligt 9 § tredje stycket utlämningslagen.

I 8 § utlämningslagen föreskrivs att utlämning inte får beviljas, om den i särskilt fall på grund av den avsedda personens ungdom, hälsotillstånd eller personliga förhållanden i övrigt, med beaktande jämväl av gärningens beskaffenhet och den främmande statens intresse, finnes uppenbart oförenlig med humanitetens krav.

I ärendet föreligger två intyg från chefsöverläkaren Slobodan Kalaba vid basenheten för länspsykiatri vid Centrallasarettet i Västerås dagtecknade den 16 februari och den 19 mars 2004. Av intygen framgår bl.a. att GB fått psykiatrisk vård efter suicidförsök åren 1999 och 2004 samt att han bedöms befinna sig i ett tillstånd som kan klassificeras som en allvarlig psykisk störning som kräver psykiatrisk vård dygnet runt.

På begäran av Högsta domstolen har överläkaren Eva L- Stadler den 19 april 2004 avgett ett läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m. Av intyget framgår bl.a. att GB tidigare fått psykiatrisk vård åren 1997 och 1999. I intyget konstateras att GB trots medicinerung är i behov av kvalificerad psykiatrisk heldygnsvård och att han sedan den 30 januari 2004 är intagen för sluten psykiatrisk vård. Enligt intyget görs den bedömningen att GB lider av en allvarlig psykisk störning av psykotisk natur och att en utlämning är kontraindicerad på grund av det psykiska tillstånd som råder samt att han för närvarande inte är i transportabelt skick. Intyget avslutas med bedömningen att självmordsrisken är hög och att GB är i behov av tillsyn av personal.

GB har på grund av sitt hälsotillstånd inte kunnat inställas till förhandlingen. Hans tidigare hustru och numera sambo KB har hörts som vittne om bl.a. hans hälsotillstånd och personliga förhållanden i övrigt.

Med hänsyn till de påstådda gärningarnas allvarliga beskaffenhet får Lettland anses ha ett betydande intresse av att GB utlämnas för lagföring där. Samtidigt bör beaktas att förhållandevis lång tid förflutit sedan händelsen i fråga. Avgörande för bedömningen är emellertid att GB, som även tidigare varit i behov av och erhållit psykiatrisk vård, nu enligt vad som framgår av utredningen lider av en så allvarlig psykisk ohälsa att en utlämning av honom får anses vara uppenbart oförenlig med humanitetens krav. Hinder mot utlämning föreligger därför enligt 8 § utlämningslagen.

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR

För biträde åt GB i utlämningsärendet tillerkänns P-OL ersättning av allmänna medel med fyrtyotvåusenfyrahundrastjugofyra (42.424) kr, varav 36.250 kr för arbete, 4.600 kr för tidsspillan och 1.574 kr för utlägg. Denna kostnad skall stanna på staten.

Högsta domstolen förordnar att sekretessen enligt 7 kap. 22 § sekretesslagen (1980:100) skall bestå för uppgifter om GB hälsotillstånd och andra personliga förhållanden i läkarintyget enligt 7 § lagen om särskild personutredning i brottmål, m.m.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Regner, Dahllöf (referent),
Nyström och Calissendorff
Föredragande revisionssekreterare: Arvidsson